

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 40Cb/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113219221
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricie Kepeňová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3113219221.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudkyňou Mgr. Patricie Kepeňovou v právnej veci žalobcu COOP Jednota Trenčín, spotrebné družstvo so sídlom Mierové námestie 19, 912 50 Trenčín, IČO 00 168 912, práv. zast. JUDr. Jánom Martákom, advokát, Mierové nám. 19, Trenčín, proti žalovanému Emil Berky - BERKY A SPOLOČNÍK s miestom podnikania Zliechovská ulica 889/54, 018 64 Košeca, IČO 17 969 522, o zaplatenie 2 202,24 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 2 202,24 eur od 16.7.2013 do 22.10.2013, zo sumy 1 702,24 eur od 23.10.2013 do 05.12.2013 a zo sumy 600,88 eur od 06.12.2013 do 07.01.2014 a nahradiť trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 29,83 eura a trov právneho zastúpenia vo výške 198,20 eura k rukám právneho zástupcu žalobcu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.07.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2 202,24 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 16.07.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 132,- eur ako aj trov právneho zastúpenia vo výške 198,20 eura z titulu neuhradeného nájomného vyfaktúrovaného za mesiace december 2012 až júl 2013. Spolu so žalobou žalobca predložil súdu plnú moc na zastupovanie udelenú advokátovi JUDr. Jánovi Martákovi so sídlom kancelárie Mierové nám. 19, Trenčín, predžalobnú výzvu na úhradu dlžnej sumy adresovanú žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu, faktúru č. 21303937 zo dňa 01.07.2013, faktúru č. 2130788 zo dňa 03.06.2013, faktúru č. 2130653 zo dňa 03.05.2013, faktúru č. 2130510 zo dňa 02.04.2013, faktúru č. 2130372 zo dňa 05.03.2013, faktúru č. 2130234 zo dňa 04.02.2013, faktúru č. 2130108 zo dňa 11.01.2013, faktúru č. 21211716 zo dňa 03.12.2012, nájomnú zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným dňa 20.04.1998 spolu s oznámením o úprave výšky nájomného zo dňa 21.02.2008, informatívny výpis zo živnostenského registra žalovaného a výpis z Obchodného registra žalobcu.

Žalobca zaplatil súdny poplatok vo výške 132,- eur v kolkových známkach.

Súd o predmetnom nároku žalobcu rozhodol platobným rozkazom č.k. 37Rob/91/2013-22 zo dňa 31.07.2013. Žalovaný podal proti predmetnému platobnému rozkazu odvolanie, v ktorom uviedol že zaplatil časť záväzku na účet žalobcu, pričom žiadal súd o zamietnutie návrhu v plnom rozsahu a nariadenie pojednávania. Z obsahu predmetného podania súd posúdil, že ide o odpor proti vydanému platobnému rozkazu č.k. 37Rob/91/2013-22 zo dňa 31.07.2013. V súlade s § 174 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) bol predmetný platobný rozkaz v celom rozsahu zrušený a súd nariadil vo veci pojednávanie.

Pred pojednávaním súd vyzval žalobcu, aby sa k odporu žalovaného v lehote 10 dní vyjadril.

V podaní zo dňa 8.11.2013, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 11.11.2013 žalobca oznámil súdu, že žalovaný čiastočne uhradil dlžnú sumu vo výške 1 101,36 eura, a preto predmetný návrh berie v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. späť v časti týkajúcej sa sumy 1 101,36 eura. Súd uznesením č.k. 37Rob/91/2013-31 zo dňa 20.11.2013 zastavil konanie v časti istiny vo výške 1 101,36 eura a vrátil žalobcovi prislúchajúcu časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 59,37 eura.

Podaním zo dňa 31.01.2014, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 31.01.2014 žalobca oznámil súdu, že žalovaný uhradil aj zostatok žalovanej istiny vo výške 1 100,88 eura v dvoch splátkach, a preto predmetný návrh berie v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. späť. Žalobca však oznámil súdu, že vzhľadom na to, že odporca uhradil celú žalovanú istinu až po vydaní platobného rozkazu, žiadal súd, aby zaviazal žalovaného k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 2 202,24 eura od 16.07.2013 do 22.10.2013, zo sumy 1 702,24 eura od 23.10.2013 do 05.12.2013 a zo sumy 600,88 eura od 06.12.2013 do 07.01.2014 a k zaplateniu súdneho poplatku vo výške 72,63 eura (132,- eur - 59,37 eura) a trov právneho zastúpenia vo výške 198,20 eura (trov priznané v platobnom rozkaze) v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p.. Súd uznesením č.k. 40C/7/2014-36 zo dňa 26.02.2014 zastavil konanie v časti istiny vo výške 1 100,88 eura a vrátil žalobcovi prislúchajúcu časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 42,80 eura.

V predmetnej veci sa konalo dňa 17.06.2014 pojednávanie, na ktorom bol osobne prítomný žalovaný a právny zástupca žalobcu, ktorý ospravedlnil neprítomnosť žalobcu z dôvodu pracovnej vyťaženia s tým, že žalobca súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Vzhľadom na uvedené súd postupoval v súlade s § 118 ods. 1 O.s.p. a vyzval prítomných, aby predniesli svoje návrhy.

Právny zástupca žalobcu po otvorení pojednávania predložil súdu krátkou cestou oznámenie o súčasnej žalovanej sume a trovách konania žalobcu, nakoľko od podania návrhu došlo k jednotlivým čiastočným úhradám, pričom uviedol, že žalovaná istina bola uhradená a žalobca trvá na úhrade úrokov z omeškania a trov konania, tak ako boli vyčíslené v oznámení.

Žalovaný vyjadril nesúhlas s úhradou úrokov z omeškania, nakoľko istinu vždy uhradil a opakovane žiadal žalobcu o dohodu na ročnú splátku, pričom uviedol, že je majoritným spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, v ktorej sa nachádza prenajatý priestor. Žalovaný ďalej uviedol, že podľa jeho názoru žalobca nemá nárok na úroky z omeškania, pretože tieto nie sú uvedené v zmluve, pričom uviedol, že istinu žalobcovi uhradil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, právneho zástupcu žalobcu, oboznámením sa s obsahom žaloby, predžalobnej výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu, faktúrou č. 21303937 zo dňa 01.07.2013, faktúrou č. 2130788 zo dňa 03.06.2013, faktúrou č. 2130653 zo dňa 03.05.2013, faktúrou č. 2130510 zo dňa 02.04.2013, faktúrou č. 2130372 zo dňa 05.03.2013, faktúrou č. 2130234 zo dňa 04.02.2013, faktúrou č. 2130108 zo dňa 11.01.2013, faktúrou č. 21211716 zo dňa 03.12.2012, nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 20.04.1998, s obsahom oznámenia o úprave výšky nájomného zo dňa 21.02.2008, informatívneho výpisu zo živnostenského registra žalovaného, výpisu z Obchodného registra žalobcu, plnej moci udelenej žalobcom advokátovi JUDr. Jánovi Martákovi, odvolania zo dňa 09.10.2013, čiastočného späťvzatia návrhu zo dňa 08.11.2013 a 31.01.2014, uznesení č.k. 37Rob/91/2013-31 zo dňa 20.11.2013 a č.k. 40Cb/7/2014-36 zo dňa 26.02.2014 o čiastočnom zastavení konania, oznámenia o vyčíslení trov konania zo dňa 17.06.2014 a s obsahom výpisov z účtu žalobcu zo dňa 08.10.2013, 05.12.2013, 07.01.2014 a zistil tento skutkový stav:

Žalobca a žalovaný platne uzavreli nájomnú zmluvu dňa 20.04.1998 predmetom ktorej je prenájom 1 priestorov bývalého motorestu Košeca/ výčap. terasa, kancelária za zázemím/ s príslušnými skladovacími plochami o výmere 186 m², kde žalobca ako vlastník sa zaviazal prenechať predmet nájmu žalovanému do prenájmu na dobu neurčitú za odplatu a žalovaný sa zaviazal platiť dohodnuté nájomné v mesačných splátkach a to vždy do 8. dňa jednotlivého mesiaca podľa vopred vystavenej faktúry na účet žalobcu. Z oznámenia o úprave výšky nájomného vyplýva, že žalovaný je povinný hradiť žalobcovi mesačné nájomné vo výške 6 899,- Sk (229,- eur).

Žalobca postupne vyfaktoval faktúrou č. 21303937 zo dňa 01.07.2013, faktúrou č. 2130788 zo dňa 03.06.2013, faktúrou č. 2130653 zo dňa 03.05.2013, faktúrou č. 2130510 zo dňa 02.04.2013, faktúrou č. 2130372 zo dňa 05.03.2013, faktúrou č. 2130234 zo dňa 04.02.2013, faktúrou č. 2130108 zo dňa 11.01.2013, faktúrou č. 21211716 zo dňa 03.12.2012 nájomné za mesiace december 2012 až júl 2013 spolu vo výške 2 202,24 eura.

Z vyjadrení účastníkov súd zistil, že medzi účastníkmi nie je sporné, že žalovaný úplne uhradil dlžnú sumu vo výške 2 202,24 eura po začatí predmetného konania postupne v troch splátkach, a síce dňa 08.10.2013 vo výške 1 101,36 eura, dňa 05.12.2013 vo výške 500 eur a dňa 06.01.2014 vo výške 600,88

eur. Keďže účastníci konania nenamietali platnosť právneho vzťahu, ktorý medzi nimi vznikol a ani výšku dohodnutého nájomného, súd posudzoval iba spornosť žaloby v časti úrokov z omeškania.

Zväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, pokiaľ sa týkajú ich podnikateľskej činnosti sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 1 Obchodného zákonníka). Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa ustanovení Obchodného zákonníka, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva (§1 ods. 1 Obchodného zákonníka). V danej veci ide o obchodný zväzkový vzťah žalobcu a žalovaného, ktorý vznikol medzi podnikateľmi a týkal sa ich podnikateľskej činnosti, preto ho je potrebné posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Nájom Obchodný zákonník osobitne neupravuje, preto sa naň aplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom nájom nebytových priestorov upravuje osobitný predpis, zákon č. 116/1990 Zb.

Podľa § 69 ods. 3, 2, 3, 4 Zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov prenajímateľ môže nebytový priestor prenechať na užívanie inému (ďalej len "nájomca") zmluvou o nájme (ďalej len "zmluva"). Nebytové priestory sa prenajímajú na účely, na ktoré sú stavebne určené. Zmluva musí mať písomnú formu a musí obsahovať predmet a účel nájmu, výšku a splatnosť nájomného a spôsob jeho platenia, a ak nejde o nájom na neurčitý čas, čas, na ktorý sa nájom uzaviera. Pri nebytových priestoroch v objektoch, s ktorými hospodári bytová organizácia založená národným výborom, možno zmluvu na určitý čas uzavrieť najdlhšie na dva roky, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Ak zmluva neobsahuje náležitosti podľa odseku 3, je neplatná.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 768 ods. 3 Obchodného zákonníka ustanovenia o čase plnenia peňažného záväzku dlžníka (§ 340a <aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.%2523340a'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), osobitné ustanovenia pre čas plnenia peňažného záväzku dlžníka, ktorým je subjekt verejného práva (§ 340b <aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.%2523340b'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), ustanovenia o omeškaní dlžníka (§ 365 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.%2523365'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) a ustanovenia o nekalých zmluvných podmienkach a nekalej obchodnej praxi (§ 369d <aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.%2523369d'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) účinné od 1. februára 2013 sa nevzťahujú na zväzkové vzťahy uzavreté pred 1. februárom 2013.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom k 31.1.2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 21/2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka ak zväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov občianskeho práva účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Sadzba hlavné refinančné operácie sa považuje za základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky podľa § 17 ods. 1 Zákona o zavedení meny euro v Slovenskej republike, ktorá je od 8.5.2013 do 12.11.2013 vo výške 0,5 %.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že žalovaný bol v omeškaní s platením peňažného záväzku vo výške 2 202,24 eura od 16.07.2013. Tvrdenie žalovaného, že žalobca nemá nárok na úroky z omeškania, pretože tieto nie sú uvedené v zmluve neobstojať, nakoľko žalobca si uplatňoval zákonné úroky z omeškania, na ktoré vznikol žalobcovi nárok v dôsledku omeškania dlžníka priamo zo zákona, a teda nie je potrebné, aby boli aj priamo upravené v nájomnej zmluve. Žalobca je oprávnený požadovať úroky z omeškania v zákonnej výške, t.j. 8,5 % ročne (k prvému dňu omeškania bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,5 % + zvýšenie o 8 percentuálnych bodov podľa § 3 nar. č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k 31.1.2013 = 8,5 %) vždy zo zostatku dlžnej sumy, do ďalšej čiastkovej úhrady až do úplného

zaplatenia dlžnej sumy. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca uplatnil úroky z omeškania v nižšej sadzbe a súd nie je oprávnený prekročiť návrhy účastníkov, súd zaviazal žalovaného na úhradu dlžných úrokov z omeškania tak, ako sú vyčíslené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a 149 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, resp. ktorý zobral dôvodne podanú žalobu čiastočne späť pre správanie žalovaného, náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva vo výške 29,83 eura za uhradený súdny poplatok (132 eur - 59,37 eur - 42,80 eur = 29,83 eura) a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 198,20 eura za dva úkony právnej služby každý vo výške 91,29 eura (2 x 91,29 eura = 182,58 eura) zvýšený dvakrát o režijný paušál vo výške každý vo výške 7,81 eura (2 x 7,81 eura = 15,62 eura).

Lehota na plnenie bola určená podľa § 160 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trenčín písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- rozhodol vylúčený sudca
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť v konaní preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods.4 O.s.p., účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2, § 205a ods.1, § 221 ods.1 O.s.p.).